

บทความวิจัย

เรื่อง พุทธศาสนานิกายเซนที่มีอิทธิพลต่อชีวิต และงานของ สตีฟ จอบส์

โดย

นางสาวพิชญานี วิเศษพุทธศาสน์

รหัสนักศึกษา 05520641

เสนอ

อาจารย์คมกฤช อุ่ยเต็กเค่ง

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง : พุทธศาสนานิกายเซนที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและงานของ สตีฟ จอบส์

ชื่อผู้วิจัย : นางสาว พิชญาณี วิเศษพุทธศาสน์ รหัสนักศึกษ : 05520641

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์คมกฤช อุ่ยเต็กเค่ง

สาขาวิชา : เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์

ปีการศึกษา : 2555

คำสำคัญ : สตีฟ จอบส์, เซน, ปรัชญา, สมาธิ, การดำเนินชีวิต, การทำงาน

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องพุทธศาสนานิกายเซนที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและงานของ สตีฟ จอบส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพุทธศาสนานิกายเซน โดยเฉพาะหลักปรัชญา คำสอน และแนวทางการปฏิบัติ ที่ สตีฟ จอบส์ นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตและการ ทำงาน ทั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารชั้นรอง ซึ่งประกอบด้วยหนังสือ บทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา และปรัชญาเซน โดยเน้นการศึกษาถึงหลักปรัชญาที่สำคัญของพุทธศาสนานิกายเซน ที่ สตีฟ จอบส์ ได้นำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต การทำงาน ผลการศึกษาพบว่า เซน เป็นพุทธศาสนาที่สอนไม่ให้ยึดติดแบบยึดมั่นถือมั่น โดยมีกาลามสูตรเป็นบทหลัก รวมไปถึงวิธีการปฏิบัติธรรมจนสามารถหอบพาจิตใจให้พบความสงบบริสุทธิ์ นั่นคือ จิตเดิมแท้ ที่มีความเป็นประภัสสร และเซนตามแนวทางของพุทธศาสนาของญี่ปุ่น ยังให้ปฏิบัติจิตอย่างเข้มข้นในเรื่องของการมีสติกับความตาย (มรณานุสติ) สตีฟ จอบส์ เป็นผู้ที่ชื่นชอบในการปฏิบัติธรรมตามแบบสายพระพุทธรศาสนา เขาได้นำเอาหลักของพุทธศาสนา มาพัฒนางานของเขาในด้านต่างๆอย่างเห็นได้ชัด รวมไปถึงเรื่องของการทำการตลาดด้วย

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เซน เป็นสาขาหนึ่งของพุทธศาสนา นิกายมหายาน ซึ่งยึดถือหลักปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธเจ้า ตามหลักของอริยสัจ 4 และ มรรค 8 โดยมีต้นกำเนิดจากประเทศอินเดีย และพัฒนาที่ประเทศจีน ก่อนที่จะถูกเผยแพร่มาสู่ประเทศเกาหลี และเข้าสู่ในญี่ปุ่น ตามลำดับ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋า โดยการฝึกเป็นนิกายเซนเน้นที่การนั่งสมาธิเพื่อรู้แจ้ง ในวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นที่ต่างชาดรู้จัก กันดีนั้น ได้แฝงเอาพุทธปรัชญาแบบเซนไว้อย่างแนบแน่น เช่น พิธีชงชา อิเคบานะ (การจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น) วิถีชาบูไร คิวโด (การยิงธนูแบบญี่ปุ่น) แม้แต่แนวทางการเล่นโกะ หรือ หมากล้อมแบบญี่ปุ่นก็ตาม

นอกจากนั้น เซน ยังได้รับการยอมรับจากบุคคลที่ไม่ใช่พุทธศาสนิกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลนอกทวีปเอเชีย ที่สนใจในเซนสามารถศึกษา และปฏิบัติธรรมได้ ทำให้ต่อมาเกิดนิกายสายย่อยขึ้นที่เรียกว่า คริสเตียนเซน และเมื่อในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 นอกจากศาสนาพุทธนิกายเซน เซนยังได้เป็นปรัชญาในก ารดำรงชีวิต และรู้จักกันทั่วโลก โดยแสดงถึงการใช้ ชีวิต การทำงาน และศิลปะ

สตีฟ จอบส์ เคยกล่าวในการให้สัมภาษณ์กับนิตยสาร Wired ของอเมริกาว่า มีคำคำหนึ่ง ในศาสนาพุทธ คือ “จิตของผู้เริ่มต้น” มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างยิ่งที่ทุกคนควรมีจิตของผู้เริ่มต้น ซึ่งเขาอธิบายต่อไปว่า มันเป็นจิตที่มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างตามความเป็นจริง ที่ค่อยๆทำให้เราตระหนักถึงแก่นแท้ของสิ่งเหล่านั้น “จิตของผู้เริ่มต้น” ก็คือการนำหลักการของเซนมาปฏิบัติจริง เป็นจิตบริสุทธิ์ที่ปราศจากอคติ การคาดหวัง การตัดสิน ความลำเอียงให้คิดว่า “จิตของผู้เริ่มต้น” เป็นเหมือนจิตของเด็กน้อย ซึ่งเต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น ความสงสัย และความ ประหลาดใจ

ด้วยความเชื่อดังกล่าว สตีฟ จอบส์ จึงนำแนวคิดแบบเซนมาใช้ ในการทำงาน กับบริษัท Apple Inc. ของเขา ในการออกแบบรูปลักษณ์และการใช้งานของสินค้าให้มีแนวทางบริสุทธิ์ ครบถ้วนสมบูรณ์ และง่ายต่อการใช้งาน ทำให้เขาสามารถประสบความสำเร็จได้โดยนำเอาแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของนิกายเซนมาปฏิบัติ จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาเกี่ยวกับหลักปรัชญาของพุทธศาสนานิกายเซนที่ สตีฟ จอบส์ นำมาใช้ในการดำรงชีวิตเพื่อให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติ และ ปรัชญาในก ารดำรงชีวิต ของพุทธ ศาสนานิกายเซน ที่สามารถ

นำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และการทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำงานมาศึกษา อย่างลึกซึ้งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพุทธศาสนานิกายเซน โดยเฉพาะหลักปรัชญา คำสอน และแนวทางการปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติ และปรัชญาในการดำรงชีวิตของพุทธศาสนานิกายเซนที่สตีฟ จอบส์นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

1.3 วิธีการศึกษา

1. ค้นคว้าจากหนังสือชีวประวัติของ สตีฟ จอบส์ โดยเน้นไปที่การนำศาสนาและคำสอนของพุทธนิกายเซน ที่นำมาใช้ในการดำรงชีวิต และการทำงาน เป็นหลักในการศึกษา
2. รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และบทความที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนานิกายเซน หลักคำสอน ปรัชญาในการดำเนินชีวิต และการทำงานที่ สตีฟ จอบส์ นำมาปฏิบัติจริง
3. ทบทวนเอกสาร วิเคราะห์หลักปรัชญา คำสอน และแนวทางการปฏิบัติ ที่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิต และการทำงานของ สตีฟ จอบส์
4. สรุปผลการศึกษา เรียบเรียงและนำเสนอผลการศึกษา

2 หลักปรัชญาของพุทธศาสนา นิกายเซน

คำว่า “พุทธศาสนา” มาจากคำกริยาในภาษาสันสกฤตที่ว่า “พุทธะ” ซึ่งในคัมภีร์พระเวทอธิบายความหมายไว้ว่า “การรู้แจ้ง” “การตื่นแล้ว” ผู้ซึ่งรู้แจ้ง ผู้ซึ่งตื่นแล้วย่อมเรียกได้ว่าเป็นพระพุทธรเจ้า ในภาษาจีนได้แปลคำว่าพระพุทธรเจ้านี้ว่า “ผู้ซึ่งตื่นอยู่” ดังนั้นพุทธศาสนาจึงเป็นศาสตร์แห่งการตื่นขึ้น เป็นศาสตร์แห่งการตรัสรู้ นิกายเซน เป็นสาขาหนึ่งของพุทธศาสนา ซึ่งยึดถือหลักปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธรเจ้า ตามหลักของอริยสัจ 4 และมรรค 8 ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อ และลัทธิเต๋าด้วย

ลิวจู่ถานจึง กล่าวไว้ว่า “ธรรมสูงสุดคืออะไร ?

- ท่านต้องเสาะหาด้วยตนเอง อย่าอาศัยสิ่งภายนอก การเอาแต่ท่องจำคำสอน บรรลุได้เพียงธรรมขั้นต้น หากรู้และเข้าใจหลักพระธรรมก็บรรลุขั้นที่สอง และหากสามารถปฏิบัติตนตามหลักคำสอนได้ ก็บรรลุธรรมขั้นสูง ส่วนธรรมสูงสุดนั้น คือความรู้ซึ่งถึงแก่นแห่ง

ธรรม บริสุทธิ์ผุดผ่อง ตัดขาดจากกิเลสทั้งปวง เพียบพร้อมทุกประการ ...ธรรมสูงสุดก็คือ การปฏิบัติแห่งธรรม ไม่อ้างอิงด้วยคำดำรัส ท่านจะต้องฝึกฝนด้วยตนเอง”

การฝึกแบบพุทธศาสนา นิกายเซน จะมีสาระสำคัญของหลักปฏิบัติที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน คือ การนั่งสมาธิ มีสติ การกำหนดรู้ในปัจจุบันสภาพ ทุกอากัปกริยา จะต้องเกิดขึ้นร่วมไปกับ ความคิด ซึ่งแท้จริงแล้วอยู่รอบตัวเราทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง นอน นั่ง ตื่น ไม้ ไบหญ้า แม่น้ำ ลำธาร สัตว์ ร่วมโลกนานา เป็นการกล่าวถึงสิ่งต่างๆในแง่ความเป็นจริง และเข้าใจธรรมชาติอันเป็นรากเหง้าแห่งเซน ที่เป็นเช่นเดียวกับลัทธิในทางจิตใจอื่นๆ ทั้งทางตะวันออกและทางตะวันตก เช่นช่วยเพิ่มพูนสภาพจิตใจของ มนุษย์ให้สูงขึ้น ช่วยชะล้างความคิดให้สะอาดบริสุทธิ์ ช่วยสร้างศิลปะ และวัฒนธรรมในรูปแบบใหม่ อัน ประกอบไปด้วยหลักการทางจริยธรรม เช่นเดียวกับศาสนาอื่นๆ โดยหลักของเซน สามารถอธิบายแสดงออก ถึงสัจธรรมของสรรพสิ่งในจักรวาล แสดงออกถึงสัจธรรมแห่งชีวิต ความคิด และวิญญาณ ได้ดังนี้

- “ไม่สอนตรง” หมายถึงมิใช่มุ่งเอาแต่สอนสั่ง โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้ อีกฝ่ายเป็นผู้รับเท่านั้น การ ถ่ายทอดหลักธรรมแห่งเซน เรียกกันว่า “ส่งต่อ โคมไฟ” โคมไฟจะถูกส่งต่อกันเป็นทอดๆ จาก คนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ความหมายแท้จริงของการส่งต่อโคมไฟไม่ได้อยู่ตรงที่มีการส่งและ การรับ แต่อยู่ที่วิธีการส่งทอดของผู้ส่งที่แสดงออกในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้รับตื่นตัวรู้แจ้งเห็น ธรรม ผู้ถ่ายทอดละทิ้งการสอนแบบสอนสั่งอย่างสิ้นเชิงแต่จะใช้วิธีการ “สอน” ด้วยการ “ไม่ สอน” คือไม่บอกไม่สอนกันตรงๆ ไม่ยึดยึดหลักธรรมอันเป็นนามธรรมมาให้แก่ผู้รับอย่างเถร ตรง
- “รู้แจ้งในใจ” หมายถึงไม่เน้นความสำคัญของรูปภายนอก แต่หันมาสำรวจจิตใจตนเอง ปกติแล้ว สมรรถนะแห่งความเข้าใจในสรรพสิ่งของเราจะซ่อนฝัง และถูกบดบังอยู่ในกันบัง ของหัวใจ หากนักที่จะขุดคุ้ยออกมาได้ เมื่อเผชิญกับปัญหาความยากลำบาก ทิไร ก็มักจะหันไป เสาะหาความเข้าใจด้วยการวิเคราะห์คาดเดา วนเวียนอยู่กับลี้ งหุยมหิมปลีกย่อย การทำให้รู้ แจ้งในใจจึงแตกต่างจากทั่วไป อาศัยพฤติกรรมและคำพูดอันเฉพาะเจาะจง มาทำให้ผิติด อยู่ กับปัญหา สามารถหันกลับไปพิจารณาจิตใจ ความคิดของตนเอง เกิดความสำนึก แล้วเกิด ความสว่าง รู้แจ้งในสัจธรรมด้วยตนเอง

- “เห็นธรรมเป็นอรหันต์” คือ ไม่มีวิธีการคิดอย่างสลับซับซ้อนเพื่อไปสัมผัสธรรม เห็นธรรม คนทั่วไปมักจะหยุดอยู่แค่การวิเคราะห์ความแตกต่างของสิ่งอันซับซ้อน ในที่สุดก็ถูกผูกมัดอยู่กับความแตกต่างและความปรปักษ์ในสิ่งต่างๆ อย่างดีไม่น้อย หลุด ธรรมมักแฝงอยู่ใน เหตุการณ์ และสิ่งที่ธรรมดาๆ ที่สุด ผู้ฉลาดสามารถมองเห็นโลกทั้งโลกในทราขเม็ดเดียว มองเห็นทั้งจักรวาลได้ในดอกไม้ดอกเดียว การเห็นธรรมเป็นอรหันต์ ก็คือทุกอย่างไม่อิง ภายนอกทำความรู้จักตนเอง ตรวจสอบตนเอง แสดงความเป็นตนเอง ฟุ้งฟูความเป็นตนเองที่ แท้จริง โดยไม่ให้อิทธิพลภายนอกครอบงำ เมื่อถึงจุดนั้นก็อาจพบว่า สิ่งที่เคยอยู่ไกลสุดขอบฟ้า แท้จริงก็อยู่ข้างกายคนนั่นเอง สิ่งที่เคยอยู่ในกำมือของตนเองแท้จริงอาจใช้สิ่งใด แต่เป็นความ ว่างเปล่านั้นเอง

2.1 “การมีสมาธิ การตื่น อยู่กับความรู้สึกรู้ตัว”

ก็เหมือนกับการขยับมือของเรา เราก็รู้สึก หรือเอานิ้วสีกัน ถูกัน ไปมาก็รู้สึก คนที่มีปัญหาหลายๆ กลุ่ม มาก อึดอัดมาก ขอให้ออกจากความคิดนี้สักครู่เดียว ก็จะรู้สึกถึงผลดีของมันได้ พอคิดขึ้นมาที่สลับมัน ออกไป หันมาใส่ใจความรู้สึกของมือที่กำแบ กำเบอยู่ อย่าไปใส่ใจกับความคิด ให้หันมาใส่ใจกับความรู้สึก ที่เนื้อตัวของเรา กล่าวกันว่า ถ้ามีเซนในชีวิต จะไม่มีความกลัว จะไม่มีความละโมภ จะไม่มีอารมณ์อัน ปั่นป่วนรุนแรงชนิดเหวี่ยงไปสุดขีด และจะไม่มีอะไรมารบกวนได้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำอันเห็นแก่ตัว หรือทัศนคติที่จำกัดเสรีใดๆก็ตาม และทำให้การมีชีวิตอยู่บนโลกนี้มีคุณค่าขึ้น ด้วยการใช้ชีวิตอย่างสุ ภาพ ถ่อมตน และมีเมตตาต่อทุกผู้

นิกาย เซาทุงเซน (โซโตเซนในภาษาญี่ปุ่น) ได้นำหลักการทั้ง 5 มาประยุกต์ใช้ในขณะนั่งสมาธิ คือ

- นั่งสมาธิโดยไม่ใช้อารมณ์ภาวณา เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพมากกว่า
- การนั่งสมาธิกับการตรัสรู้ ไม่ใช่สิ่งที่แยกต่างหากจากกัน
- ไม่มีการตรัสรู้ให้ไปถึง
- ทั้งกายและจิตต้องรวมเป็นหนึ่งเดียว

หลักการดังกล่าวนี้ช่วยในการฝึกฝนสมาธิ ให้ไม่มัวไปนั่งแบ่งแยกระหว่างจุดหมาย และวิธีการ เพราะมีผู้คนจำนวนมากคิดว่าการนั่งสมาธิเป็นเครื่องนำไปสู่การตรัสรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมายแห่งการฝึกฝน อย่างไรก็ตาม เราก็ ไม่อาจจะหาเส้นแบ่งระหว่างเป้าหมายและวิธีการได้อย่างชัดเจน เมื่อเราหันจากความหลงลืมกลับไปสู่การมีสติ เป็นเครื่องกำหนดรู้ จึงจะถือเป็นการตรัสรู้ที่แท้จริง เพราะในขณะที่เต็มไปด้วย ความฟุ้งซ่าน และความหลงลืม เรา ได้สูญเสียตนเองไป ชีวิตเราก็สูญเปล่าไปด้วย การนั่ง สมาธิจึงเป็นการ ฟุ้งฟุ่ผละกำลัง ให้กลับมาอีกครั้ง การนึกคิดข่มปล่อยให้จิตฟุ้งไปที่โน่นที่นี่ ดังนั้นการนั่งสมาธิจึงเป็นการ รวบรวมให้จิตกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่งโดยจับปล้น เป็นการนำสภาวะแห่งการดำรงอยู่โดยบริบูรณ์มาให้

2.2 “จิตของผู้เริ่มต้น จิตเดิมแท้ คือพลังอันยิ่งใหญ่”

ในครั้งพุทธกาล ... นายสุภททะได้ขอเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าในคืนวันก่อนที่พระพุทธองค์จะดับขันธปรินิพพาน พระพุทธเจ้าโปรดสุภททะแล้วก็บวชให้เป็นพระภิกษุในพระธรรมวินัยนี้ ในคืนนี้เช่นกัน พระสุภททะได้ออกเดินไปเดินมาในที่อันเงียบสงัด ได้มองเห็นดวงจันทร์อันงดงามดวงใหญ่ที่ค่อยๆถูกเมฆเคลื่อนคล้อยมาปกปิดบัง ในไม่ช้าเมฆนั้นก็เคลื่อนออกจากดวงจันทร์ ทำให้ดวงจันทร์งดงามเหมือนเดิม พระสุภททะเอาใจไปเทียบกับดวงจันทร์ จิตใจของเราถึงไม่ต่างจากดวงจันทร์ที่งดงามอยู่แล้ว แต่ในยามที่กิเลสความเศร้าหมองมาครอบงำข่มมืด บอดหายไปยังความงาม แต่เมื่อกิเลสเลื่อนไปแล้วจิตใจงดงามดุจดวงจันทร์ย่อมปรากฏขึ้น

ธรรมะบทที่หนึ่งที่พระพุทธองค์เคยตรัส “จิตนี้เป็นประภัสสรอยู่แล้ว เพียงแต่เรามีกิเลสที่จรเข้ามา เหมือนเป็นแขกผู้มาเยี่ยมเยือนแล้วก็จากไป ลองน้อมเอาธรรมนี้มาพิจารณาสังเกตกับตัว เองแล้วก็เห็นว่าเป็นอย่างนั้นจริงๆในยามที่เราอยากได้อะไรสักอย่างเพราะอำนาจกิเลสเราไป รดนาเหลือเกิน แต่เมื่อได้แล้วไม่นานเราก็รู้สึกเฉยๆกับสิ่งเหล่านั้น

ภาวะจิตเดิมแท้ไม่ใช่ หนึ่ง สอง สาม เหม่อลอย ไร้ซึ่งสติ คือการระลึกรู้ และไม่ใช่ ไร้ซึ่งสัมปชัญญะ คือความรู้สึกรู้ตัว มีพร้อมหมด ทั้งคล่องแคล่วว่องไว เคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ทำอะไรซ้ำๆเนิบๆแบบผู้ที่อยู่ในภาวะอารมณ์สมาธิ เพราะสติสัมปชัญญะของคนที่อยู่ในอารมณ์สมาธิจะต้องใช้สติคอยจับประคอง แต่สติและสัมปชัญญะของจิตเดิมแท้ จะตื่น โพล่ง จับไวจับปล้น คำว่าสัมปชัญญะ ะ คือมีความรู้สึกพร้อมๆกับขณะที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่หากเป็นตัวสติ คือทำไปเสร็จแล้วจึงรู้ หรือรู้ก่อนที่จะทำ

2.3 “การเจริญมรณามนุสติทุกวัน เป็นเครื่องมือช่วยการตัดสินใจในชีวิต”

การเจริญมรณามนุสติ คือ การพิจารณาถึงหลักของความตาย ว่าทุกคนเกิดมาต้องตาย ความตายและจะเกิดขึ้นกับผู้ใด เมื่อไหร่ก็ไม่สามารถหยั่งรู้ได้ ดังนั้นเซน จึงเน้นย้ำแนวสอนเรื่องนี้ให้ระลึกถึงเรื่องนี้ เช่นเดียวกับพุทธศาสนาในนิกายเถรวาท เพราะการพิจารณาความตายอยู่เนืองๆ ย่อมทำให้เราไม่ประมาทต่อ

การใช้ชีวิต และสามารถคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งต่างๆในชีวิตได้ เราควรทำสิ่งใดเสียก่อนที่จะไม่มีโอกาสได้ทำ สิ่งต่างๆที่เป็นของภายนอก เช่น ความคาดหวัง ความมโหฬาร ความล้มเหลว ก็จะอันตรายหายไป ลึ้น เหลือเพียงแต่สิ่งที่สำคัญจริงๆเท่านั้น พระพุทธองค์ทรงตรัสชัดเจนว่า “ชีวิตของมนุษย์เปรียบเหมือน น้ำค้างบนยอดหญ้า ที่ไม่นานก็ร่วงหล่นหายไป”

พระพุทธเจ้าทรงใช้หลักอนัตตาเพื่อการถอดถอนและทำลายความหลงติดติดจนอดตีให้สิ้น แต่ต่อมาพระองค์ทรงใช้หลักการนี้ในการแผ่ขยายหลักแห่งการตรัสรู้หรือนิพพาน อาจจะพูดได้ว่าหลักอนัตตานี้เป็นจุดเริ่มต้นแห่งพุทธศาสนา

ในพระสูตรต่างๆ ในพระ พุทธศาสนา มักจะกล่าวถึงธรรมชาติที่เป็นอนัตตาของปรากฏการต่างๆ ไม่มีสิ่งใดเลยที่ครอบครอง “ตัวตน” ไว้ สรรพธรรมในราตมยะ หมายความว่า ไม่มีอะไรเลยที่ครอบครองตัวตนไว้ได้อย่างสมบูรณ์เมื่อพูดไปดังนี้แล้ว ย่อมเป็นการขัดแย้งกับหลักการที่ถือว่ามีตัวตน อันเป็นปฐมฐานแห่งตรรกวิทยา ซึ่งถ้าถือตามหลักตรรกวิทยาแล้ว ก. จะต้องเป็น ก. ข. จะต้องเป็น ข. ดังนั้น ก.จะมาเป็น ข. หาได้ไม่ แต่หลักอนัตตากล่าวว่า ก . มิใช่ ก. ข. มิใช่ ข. ดังนั้น ก. อาจจะเป็น ข. ได้ นี่เป็นหลักการที่ทำให้ผู้คนตื่นตระหนก เป็นหลักการที่ทำให้ท้อและชวนให้ผู้คนหันกลับมาพิจารณาตนเองใหม่

3 ชีวิต การทำงานของสตีฟ จอบส์

- ปีค.ศ. 1972 – หลังเข้ารับการศึกษาที่รีด คอลเลจ (Reed College) ในเมืองพอร์ตแลนด์ รัฐโอเรกอน ได้เพียงเทอมเดียว สตีฟ จอบส์เลือกที่จะพักการเรียนจากเหตุผลที่ว่า ไม่มีความสนใจของสิ่งที่เขาเรียนอยู่ และหันไปลงเรียนเฉพาะวิชาที่ตนเองสนใจ ก่อนจะตัดสินใจเลิกเรียนถาวรโดยที่ไม่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
- ปีค.ศ. 1974 – สตีฟ จอบส์กลับมายังแคลิฟอร์เนียในฐานะพนักงานผลิตและออกแบบแผ่นวงจรที่บริษัทผลิตเกมชื่อดังอย่าง อาตารี (Atari) ซึ่งจากการทำงานในครั้งนี้ทำให้สตีฟ จอบส์พบกับ “สตีฟ วอซเนียก” ในปีถัดมา
- 1 เมษายน ค.ศ. 1976 – สตีฟ จอบส์ร่วมงานกับสตีฟ วอซเนียกและ โรนัลด์ เวย์น ในการผลิตคอมพิวเตอร์เครื่องแรกอย่าง Apple 1 ที่ถูกส่งตรงจากโรงรถในบ้านพักของจอบส์ ตั้งราคาจำหน่ายไว้ที่ 666.66 เหรียญสหรัฐ (โดยเอามาจากหมายเลขโทรศัพท์เครื่องตอบรับเล่าเรื่องตลกขบขันของวอซ เนียก ที่ลงท้ายด้วยหมายเลข -6666 และล่าสุดได้มีนักสะสมชาวอิตาลีประมูลไปในปีค .ศ. 2010 ที่ราคา 213,600 เหรียญสหรัฐหรือราว 6 ล้านบาท)
- 16 เมษายน ค.ศ. 1977 – คอมพิวเตอร์ Apple2 ออกสู่ตลาด

- ธันวาคม ค.ศ. 1980 – บริษัท แอปเปิลคอมพิวเตอร์ กลายเป็นบริษัทมหาชน และเปิดขายหุ้นแก่สาธารณชนในราคา 2.75 เหรียญสหรัฐ ซึ่งขณะนั้นรวบรวมเงินทุนได้ทั้งหมด 110 ล้านดอลลาร์ ในปัจจุบันหุ้นของแอปเปิลปิดตลาดอยู่ที่ 378.25 ดอลลาร์สหรัฐ
- ปีค.ศ. 1982 – มูลค่ารวมของแอปเปิลคอมพิวเตอร์ พุ่งขึ้นสู่ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ
- มกราคม ค.ศ. 1983 – แอปเปิลเผยโฉมคอมพิวเตอร์เครื่องแรกที่มาพร้อมกับกราฟิก ยูสเซอร์อินเตอร์เฟซ ในชื่อ ลิซ่า(Lisa) ตั้งราคาจำหน่ายที่ 9,995 เหรียญสหรัฐ พร้อมกับจ้างจอห์น สกัลลีย์ ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทเป็ปซี่-โคล่า มาดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของแอปเปิล
- 24 มกราคม ค.ศ. 1984 – แอปเปิลเผยโฉมเครื่องแมคอินทอชในราคา 2,500 เหรียญสหรัฐ ซึ่งกลายเป็นคอมพิวเตอร์ที่มาเปลี่ยนอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ในภายหลัง
- กันยายน ค.ศ. 1985 – สตีฟ จอบส์ ลาออกจากแอปเปิลคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นได้ก่อตั้งบริษัทขึ้นมาใหม่ชื่อว่า “เน็กซ์” (NeXT Inc)
- กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1986 – สตีฟ จอบส์ เข้าซื้อกิจการจากจอร์จ ลูคัส ในราคา 10 ล้านดอลลาร์ และเปลี่ยนชื่อเป็น “พิกซาร์” (Pixar Inc)
- กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1995 – เน็กซ์ซึ่งอยู่ในความดูแลของสตีฟ จอบส์ ตัดสินใจเลิกผลิตคอมพิวเตอร์แล้วหันมาพัฒนาทางด้านซอฟต์แวร์โดยเฉพาะ และปลดพนักงานกว่าครึ่งจากทั้งหมด 540 คน
- พฤศจิกายน ค.ศ. 1995 – พิกซาร์ทำรายได้มหาศาลจากภาพยนตร์แอนิเมชั่นเรื่องแรกอย่าง “ทอย สตอรี” (Toy Story) โดยสตีฟ จอบส์ เป็นหนึ่งในผู้อำนวยการสร้าง ก่อนที่จะขายบริษัทให้ดิสนีย์ในราคา 7,400 ล้านดอลลาร์ในภายหลัง
- 20 ธันวาคม ค.ศ. 1996 – แอปเปิลตัดสินใจเข้าซื้อกิจการเน็กซ์ในมูลค่า 430 ล้านดอลลาร์ สำหรับระบบปฏิบัติการ ทำให้สตีฟ จอบส์กลับมาเป็นที่ปรึกษาของบริษัทในส่วนของซอฟต์แวร์แมคอินทอช ขณะเดียวกันยังได้แต่งตั้งกิลเบิร์ต เอเมลิโอ มาดำรงตำแหน่งซีโอโอ
- 9 กรกฎาคม ค.ศ. 1997 – 17เดือนให้หลัง กิลเบิร์ตถูกกดดันให้ลาออก ส่งผลให้สตีฟ จอบส์ขึ้นมารักษากรเป็นซีโอโอ ระหว่างการค้นหาผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งแทน สตีฟ จอบส์เรียกตำแหน่งนี้ว่า “iCeo ; interim CEO”
- 6 สิงหาคม ค.ศ. 1997 – ภายในงานแมคเวิลด์ สตีฟ จอบส์ประกาศว่าคู่แข่งตลอดกาลของแอปเปิลอย่าง ไมโครซอฟต์ จะร่วมลงทุน 150 ล้านดอลลาร์ พร้อมกับแต่งตั้งแลร์รี่ แอลลิสัน อดีตซีโอโอจากออร์จาซันมาดูแล
- พฤษภาคม ค.ศ. 1998 – แอปเปิลกลับมาลุยในตลาดคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จากการเปิดตัว iMac ในรูปแบบออนไลน์วันพีซี ที่ราคา 1,299 เหรียญสหรัฐ หลังจากนั้นก็ได้เริ่มมีการผลิตผลิตภัณฑ์ตระกูล i ออกสู่ตลาดอย่าง iBook

- 5 มกราคม ค.ศ. 2000 – หลังจากรับหน้าที่ iCEO มา 2 ปีครึ่ง สุดท้ายแอปเปิลก็แต่งตั้งให้สตีฟ จอบส์ขึ้นเป็นซีอีโอ และภายในปีเดียวกัน ได้มีการเปิดตัวระบบปฏิบัติการ Mac OS X พร้อมระบุว่า “ภายใน 10 ปีข้างหน้าแอปเปิลจะกลายเป็นหนึ่งใน 10 บริษัทไอทีที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด”
- 9 มกราคม ค.ศ. 2001 – สตีฟ จอบส์เปิดตัว ไอทูนส์ “iTunes” ซึ่งกลายเป็นแพลตฟอร์มที่ช่วยให้ค่ายเพลงกลับมามีชีวิตอีกครั้งจากการให้บริการดาวน์โหลดเพลง
- 24 มีนาคม ค.ศ. 2001 – จัดส่ง Mac OS X 10.0 ในชื่อโค้ด “ซีต้าส์” (Cheetah) ออกสู่ตลาด
- พฤษภาคม ค.ศ. 2001 – แอปเปิลเปิดร้านค้าปลีกแห่งแรกที่แมคลิน รัฐเวอจิเนีย และเกิลี่ นเดล รัฐแคลิฟอร์เนีย ภายหลังจากหวังที่จะขยายไปกว่า 300 สาขาทั่วโลก
- 23 ตุลาคม ค.ศ. 2001 – สตีฟ จอบส์ขึ้นเวทีรายมนตร์สะกดให้แก่ชาวไอทีทั่วโลก จากการเปิดตัวเครื่องเล่นเพลงแบบพกพา หรือ “ไอพอด” (iPod) ที่สามารถเก็บเพลง MP3 ได้มากกว่า 1,000 เพลง ในราคา 399 เหรียญสหรัฐ
- 28 เมษายน ค.ศ. 2003 – คลังเพลงบนไอทูนส์ มีเพลงมากกว่า 200,000 เพลงจาก 5 ค่ายเพลงชื่อดัง นอกจากนี้ไอทูนส์ยังสามารถขายเพลงได้มากกว่า 1 ล้านเพลงในสัปดาห์แรก
- ตุลาคม ค.ศ. 2003 – สตีฟ จอบส์เริ่มป่วย และมีอาการทรุดโทรมจากผลของมะเร็ง ซึ่งถูกเปิดเผยภายหลังจากนิตยสารฟอร์จูนส์ว่า สตีฟ จอบส์เลือกที่จะรับประทานยาเพื่อสุขภาพแทนการผ่าตัด
- 1 สิงหาคม ค.ศ. 2004 – ชายวัย 49 ปี ถูกตรวจพบว่าเป็นมะเร็งตับอ่อน ซึ่งสตีฟ จอบส์ระบุว่าเขาตัดสินใจจะผ่าตัดเพื่อรักษามะเร็ง โดยไม่ต้องการทำคีโมหรือฉายรังสี ทำให้ทีมคุก ซึ่งเป็นซีอีโอในขณะนั้น ขึ้นมารับช่วงงานต่อจนกระทั่งสตีฟ จอบส์กลับมาทำงานอีกครั้งในเดือนกันยายน
- 12 มิถุนายน ค.ศ. 2005 – สตีฟ จอบส์เริ่มพูดถึงเรื่องมะเร็งต่อสาธารณะชน ภายในงานปาฐกถาที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดยมีคำพูดบางส่วนว่า “เขาได้รับรู้เรื่องมะเร็งมาปีกว่าแล้ว ซึ่งขณะนั้นหมอบอกว่าเขาจะมีชีวิตได้ไม่เกิน 6 เดือน แต่ขณะนี้เขาสบายดีแล้ว เพราะมะเร็งได้ถูกผ่าตัดออกไปแล้ว
- มกราคม ค.ศ. 2006 – วอลท์ ดิสนีย์ตัดสินใจเข้าซื้อกิจการพิกซาร์ในราคา 8.06 พันล้านเหรียญสหรัฐแล้วเสร็จในเดือนพฤษภาคม ส่งผลให้สตีฟ จอบส์กลายเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของดิสนีย์ไปโดยปริยาย
- 9 มกราคม ค.ศ. 2007 – สตีฟ จอบส์ขึ้นรายมนตร์สะกดอีกครั้งหนึ่งภายในงานแมคเวิลด์ เพื่อเผยโฉมสมาร์ทโฟนที่มาพลิกโฉมอุตสาหกรรมอย่าง “ไอโฟน” (iPhone) ซึ่งทำรายได้มากกว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ พร้อมกับการเปลี่ยนชื่อบริษัท แอปเปิล คอมพิวเตอร์ กลายเป็น “แอปเปิล”
- 9 มิถุนายน ค.ศ. 2008 – เพียงปีกว่าๆหลังจากนั้น สตีฟ จอบส์ ขึ้นเวทีอีกครั้งในงานสำหรับนักพัฒนาของแอปเปิล เพื่อโชว์สมาร์ทโฟนรุ่นใหม่อย่าง iPhone 3G ที่บางขึ้น พร้อมกับความสามารถที่เพิ่มขึ้น
- 21 กรกฎาคม ค.ศ. 2008 – แอปเปิลออกแถลงการณ์เกี่ยวกับสุขภาพของสตีฟ จอบส์ หลังมีน้ำหนักลดลงไปจนถึงข่าวลือของการเสียชีวิต ส่งผลให้หุ้นของแอปเปิลร่วงถึง 12 เปอร์เซ็นต์ในวันถัดไป
- 9 กันยายน ค.ศ. 2008 – สตีฟ จอบส์เผยโฉมเครื่องเล่นเพลงพกพา หรือ ไอพอดรุ่นใหม่ในซานฟรานซิสโก และกล่าวเหน็บภายในงานเกี่ยวกับข่าวลือเรื่องการเสียชีวิตของเขาว่าเป็นการพูดเกินความจริง

- 16 ธันวาคม ค.ศ. 2008 – มีการจัดงานแมกเวิลด์ขึ้นอีกครั้ง แต่สตีฟ จอบส์ไม่ได้ปรากฏกายภายในงาน
- 5 มกราคม ค.ศ. 2009 – สตีฟ จอบส์ออกมาอธิบายเหตุผลที่ตนนำหน้าลดลงว่า เกิดจากคความผิดปกติทางฮอร์โมน ซึ่งอยู่ในระหว่างการรักษาตัว
- 14 มกราคม ค.ศ. 2009 – สตีฟ จอบส์เขียนอีเมลล์ทำงานเพื่อรักษาตัวถึงเดือนมิถุนายน โดยบอกว่าจะให้โอนหน้าที่ของตนเองให้ทีม คุณรับผิดชอบงานด้านบริหารแทนไปก่อน
- 29 มิถุนายน ค.ศ. 2009 – แอปเปิลประกาศว่า “สตีฟ จอบส์ กลับมาทำงานแล้ว” ทำให้หุ้นของแอปเปิลพุ่งสูงขึ้นกว่า 70เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับวันที่ 15 มกราคม ในปีเดียวกัน
- 9 กันยายน ค.ศ. 2009 – จอบส์ขึ้นเวทีโชว์ตัวแก่สาธารณชนครั้งแรกหลังจากการพักรักษาตัว พร้อมกับเปิดตัวไอพอดรุ่นใหม่ี่ซานฟรานซิสโกอีกครั้ง
- 27 มกราคม ค.ศ.2010 – จอบส์ขึ้นเปิดตัวแท็บเล็ตชื่อว่า “ไอแพด” (iPad) ที่กลายเป็นอีกหนึ่งสินค้าปฏิวัติอุตสาหกรรม ทั้งนี้แอปเปิลสามารถขายไอแพดได้ทั้งหมด 7.3 ล้านเครื่องภายใน 3 เดือนหรือหนึ่งไตรมาส
- 17 มกราคม ค.ศ. 2011 – สตีฟ จอบส์ส่งอีเมลล์ถึงพนักงานแอปเปิลอี ครั้งเพื่อลางานรักษาตัว พร้อมระบุว่าตนเองรักแอปเปิลมาก และหวังว่าจะกลับมาทำงานให้เร็วที่สุด และทีม คุณก็ขึ้นรับหน้าที่แทนจอบส์อีกครั้งหนึ่งในตำแหน่งซีอีโอ
- 2 มีนาคม ค.ศ. 2011 – สตีฟจอบส์กลับมาจากการพักรักษาตัวพร้อมขึ้นเวทีเปิดตัว “ไอแพด2” (iPad2)
- 24 สิงหาคม ค.ศ.2011 –สตีฟ จอบส์ตัดสินใจลาออกจากการเป็นซีอีโอ และผลักดันให้ทีม คุณขึ้นรับตำแหน่งแทนเขา
- 5 ตุลาคม ค.ศ.2011 – โรคมะเร็งตับอ่อนได้คร่าชีวิตสตีฟ จอบส์ภายในบ้านพักเมืองพาโลอัลโต รัฐแคลิฟอร์เนีย ปิดตำนานชายผู้พลิกโลกโดยทิ้งผลงาน 10สุดยอดนวัตกรรมที่ สตีฟ จอบส์ใช้เวลาทั้งชีวิตรังสรรค์ออกมาเป็นผลงานชิ้นเอก

1. Apple I (1976)
2. Apple II (1977)
3. Lisa (1983)
4. Macintosh (1984)
5. NeXT Computer (1989)
6. iMac (1988)
7. iPod (2001)
8. iTunes Store (2003)
9. iPhone (2007)
10. iPad (2010)

เกียรติประวัติการทำงาน

- รางวัลเนชั่นแนล เมดัล ออฟ เทคโนโลยี ได้รับจากประธานาธิบดี โรนัลด์ เรแกน เมื่อปีค.ศ. 1984 ร่วมกับสติฟ วอซเนียก
- ได้รับการจารึกชื่อในฮอลล์ ออฟ เฟรม (Hall of fame) ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญ โดยผู้ว่า การรัฐแคลิฟอร์เนีย อาร์โนลด์ ชวาร์เซเน็กเกอร์ และภรรยา มาเรีย ชิฟเวอร์ เมื่อปีค.ศ. 2007
- ได้รับการบันทึกชื่อเป็น “ซีอีโอ แห่งทศวรรษ” จากนิตยสารฟอร์จูนเมื่อปีค.ศ.2009
- ได้รับการยกย่องว่าเป็น “บุคคลผู้มีอิทธิพลของโลกในอันดับที่57” จากนิตยสารฟอร์บส์ และเกียรติยศ อื่นๆอีกมากมาย

ผลการศึกษา

3.1 หลักปรัชญาของพุทธศาสนานิกายเซนที่ สติฟ จอบส์ นำมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต และการทำงาน

อาจกล่าวได้ว่าเพราะเบื้องลึกในจิตใจของสติฟ จอบส์ เป็นคนที่ขาดที่พึ่งทางจิตใจ เพราะพ่อแม่ที่เขาอาศัยอยู่ด้วยนั้น ไม่ใช่พ่อแม่แท้ๆของเขา แต่เป็นพ่อแม่บุญธรรม ความว้าวุ่นทางจิตใจย่อมก่อเกิดขึ้นได้เสมอ และเกิดคำถามมากมายที่เกี่ยวกับชีวิต ภาวะจิตจึงเป็นทุกข์อย่างมาก ทำให้เขาหันมาศึกษาพุทธศาสนา เพราะมนุษย์ต่างก็มีความศรัทธาในบางสิ่งบางอย่าง แตกต่างกันไป บางคนศรัทธาในความเชื่อทางทฤษฎี บางคนนั้นศรัทธาในพระศาสดา สติฟ จอบส์ก็เช่นกัน ความศรัทธาของเขาคือ พุทธศาสนา แม้ว่าจะเป็นพุทธศาสนาในนิกายมหายานอย่างเซน แต่ก็มียารากฐานมาจากพระศาสดาพระองค์เดียวกัน

เซน เป็นพุทธศาสนาที่สอนไม่ให้ยึดติดแบบยึดมั่นถือมั่น โดยมีกาลามสูตรเป็นบทหลัก รวมไปถึงวิธีการปฏิบัติธรรมจนสามารถหอบพาจิตใจให้พบความสงบบริสุทธิ์ นั่นคือ จิตเดิมแท้ ที่มีความเป็นประภัสสร และเซนตามแนวทางของพุทธศาสนาของญี่ปุ่น ยังให้ปฏิบัติจิตอย่างเข้มข้นในเรื่องของการมี สติกับความตาย (มรณานุสติ) สติฟ จอบส์ เป็นผู้ที่ยื่นชอบในการปฏิบัติธรรมตามแบบสายพระพุทธรศาสนา เขาได้นำเอาหลักของพุทธศาสนา มาพัฒนางานของเขาในด้านต่างๆอย่างเห็น ได้ชัด รวมไปถึงเรื่องของการทำการตลาดด้วย

3.1.1 “การหยั่งรู้โดยสัญชาตญาณก่อให้เกิดปัญญา”

สติฟ จอบส์ เริ่มฝึกสมาธิในห้องแคบๆที่แชร์ร่วมกับเพื่อนสนิท (แดเนียล คอตตี) ท่ามกลางควีนและกลิ่นกำยานซึ่งเป็นประเพณี อย่างหนึ่งของทางสายมหายานที่นิยมจุดกันในขณะที่นั่งสมาธิ ครั้งละ 2 ชั่วโมงทุกวัน เขาเชื่อในคำว่า จิต มีพลังอำนาจมหาศาล เพราะจิตเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถระบุรูปร่างได้

สิ่งที่ถูกรวมเป็นจิตในขั้นพื้นฐานอย่างแรกก็คือ ความคิด เมื่อความคิดที่มากไปด้วยความคิดบวกคิดดี ย่อมทำให้จิตใจดี และเมื่อจิตใจดีย่อมมีสติแล ะสมาธิอย่างมาก เมื่อนั้นการรู้ในสิ่งต่างๆ ด้วยสัญชาตญาณย่อมปรากฏขึ้น และเมื่อปรากฏขึ้นแล้วนั่นเอง คือปัญญา สติพ จอบส์พูดเสมอว่า “มนุษย์จะสำเร็จหรือล้มเหลว ต่างก็ขึ้นอยู่กับความคิดเป็นพื้นฐาน” เหมือนน้ำชาที่อยู่ในถ้วย เราไม่ต้องทำตัวฉลาดอยู่เสมอไป เราไม่ต้องทำตัวว่าเต็มอยู่เสมอไป เพราะน้ำที่อยู่ในถ้วยมักจะไม่สามารถเต็มเต็มได้ เดิมคราวใดก็หกล้นออกมา แต่หากเราทำตัวเหมือน แก้วชาที่มีน้ำเพียงครึ่งถ้วย เราจะสามารถรับสิ่งใหม่ๆ ได้เสมอไป

3.1.2 “จิตของผู้เริ่มต้น เป็นจิตบริสุทธิ์ที่ปราศจากอคติ เปรียบเหมือนจิตของเด็กน้อย”

จิตของผู้เริ่มต้น หมายถึงการหากเรามีศรัทธาหรือความเชื่อ และความชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เราจะทุ่มเทกับสิ่งนั้นอย่างเต็มกำลังเพื่อให้สิ่งนั้นประสบผลสำเร็จ และ การนำหลักการของเซนมาปฏิบัติจริง โดยปราศจากอคติ การ คาดหวัง การตัดสิน ความลำเอียง ให้คิดว่า จิตของผู้เริ่มต้นเป็นเหมือนจิตของเด็กน้อย ที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น ความสงสัย และความประหลาดใจ ด้วยความเชื่อดังกล่าว สติพ จอบส์ จึงนำเอาแนวคิดแบบเซนมาใช้กับบริษัท Apple Inc. ในการออกแบบรูปลักษณ์และการใช้งาน ของสินค้าให้มีแนวทางบริสุทธิ์ ครอบคลุมสมบูรณ์ และง่ายต่อการใช้งาน โดยประยุกต์ใช้กับ ทฤษฎีแห่งความเรียบง่าย และความเข้าใจในหลักแห่งเซน ดังที่สติพ จอบส์พูดเสมอว่า “เวลาในปัจจุบันขณะเป็นสิ่งล้ำค่ามากที่สุด เราควรสนใจทุ่มเทกับสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของเราเสมอ”

3.1.3 “ความตาย คือประติมากรรมที่ดีที่สุดของชีวิต ความตายคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงชีวิต”

ไม่มีใครอยากตาย แม้ว่าคนที่อยากขึ้นสวรรค์ ก็ไม่อยากตายเพื่อที่จะได้ไปที่นั่น แต่เราทุกคนต้องตาย ไม่มีใครรอดพ้นไปได้ ดังนั้นความตายก็คือตัวเปลี่ยนแปลงชีวิต มันจะกำจัดคนเก่า ออกไป ซึ่งก็คือการตาย เพื่อเปิดทางให้คนใหม่ได้เข้ามา ซึ่งคือการเกิด ตอนนี้นคนใหม่ก็คือพวกเราทุกคน แต่ในไม่ช้าพวกคุณก็จะค่อยๆแก่ และถูกกำจัดออกไป สติพ จอบส์ ได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อตอนที่เขาอายุ 17 ปี เขาประทับใจข้อความหนึ่งที่เขาได้อ่านจากหนังสือ ซึ่งสอนให้ทุกคนมีชีวิตอยู่โดยคิดว่า วันนี้เป็นวันสุดท้ายของชีวิต และตลอดชีวิตที่ผ่านมา เขาจะถามตัวเองทุกครั้งในกระจกว่าทุกเช้าว่าถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายในชีวิตของเขา เขาจะยังคงทำสิ่งที่กำลังจะทำในวันนี้หรือไม่ ถ้าหากคำตอบเป็น “ไม่” ติดๆกันหลายวัน เขาก็รู้แล้วว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องเปลี่ยนแปลง สติพ จอบส์ยังกล่าวอีก ว่า “วิธีคิดว่าคนเราอาจจะตายพรุ่ง เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดเท่าที่เขาเคยรู้จักมา ซึ่งสามารถให้ตัดสินใจครั้งใหญ่ๆในชีวิตได้” และ “เวลาของคุณมีขีดจำกัด อย่ายอมเสียเวลามีชีวิตอยู่ในชีวิตของคนอื่น จงอย่ามีชีวิต โดยอยู่ด้วยผลจากความคิดของคนอื่น และอย่ายอมให้เสียงของคนอื่นๆ มากลบเสียงที่อยู่ภายในตัวของคุณ และที่สำคัญที่สุดคือ คุณจะต้องมีความกล้าที่จะก้าวไปตามที่หัวใจคุณปรารถนา และสัญชาตญาณของคุณจะพาไป เพราะหัวใจและสัญชาตญาณของคุณรู้ดีว่าคุณต้องการจะเป็นอะไร”

สรุป

หลักปรัชญาของพุทธศาสนา นิกายเซน เป็นการยึดถือหลักปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธเจ้า ตามหลักของอริยสัจ 4 และมรรค 8 ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อ และลัทธิเต๋า โดยมีสาระสำคัญของหลักปฏิบัติที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ การนั่งสมาธิ มีสติ การทำ หนั่งจู๋ในปัจจุบัน สภาพ ทุกอากัปภิกิริยาจะต้องเกิดขึ้นร่วมกับความคิด เพื่อช่วยเพิ่มพูนสภาพจิตใจของมนุษย์ให้สูงขึ้น ช่วยชะล้างความคิดให้สะอาดบริสุทธิ์ และทำให้การมีชีวิตอยู่บน โลกนี้มีคุณค่าขึ้น ด้วยการใช้ชีวิตอย่างสุภาพ ถ่อมตนหัวใจของหลักปฏิบัติก็คือ “การมีสติ” การตื่น อยู่กับความรู้สึกตัว การนั่งสมาธิ เป็นการฟื้นฟู พลละกำลัง และรวบรวมให้จิตกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง โดยจับพลัง เป็นการนำสภาวะแห่งการดำรงอยู่โดย บริบูรณ์มาให้ และมี “สภาวะจิตของผู้เริ่มต้น” คือจิตเดิมแท้ ที่ปราศจากอคติ คือการระลึกรู้ ความรู้สึกตัว สติสัมปชัญญะของจิตเดิมแท้ จะตื่น โพลง และมีความรู้สึกพร้อมกับขณะที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประการ สุดท้ายคือ “การเจริญมรณานุสติ” คือ การพิจารณาถึงหลักของความตาย ทำให้เราไม่ประมาทต่อการใช้ชีวิต

โดยในการดำเนินชีวิต และการทำงานของสติฟ จอบส์ เขาได้นำ หลักปฏิบัติแบบเซนมาประยุกต์ใช้ ดังนี้ คือ การเริ่ม “ฝึกสมาธิ” เพื่อก่อให้เกิดการหยั่งรู้โดยสัญชาตญาณ อันเป็นหนทางแห่งการเกิดปัญญา เขา เชื่อในคำว่า จิต มีพลังอำนาจมหาศาล เพราะจิตเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถระบุรูปร่างได้ สิ่งที่ถูกรวมเป็น จิตในขั้นพื้นฐานอย่างแรกก็คือ ความคิดเมื่อ ความคิดที่มากไปด้วยความคิดบวกคิดดีย่อมทำให้จิตใจดี และ เมื่อจิตใจดีย่อมมีสติและสมาธิอย่างมาก เมื่อนั้นการรู้ในสิ่งต่างๆ ด้วยสัญชาตญาณย่อมปรากฏขึ้น และเมื่อ ปรากฏขึ้นแล้วนั่นเอง คือ ปัญญา รวมไปถึงแนวความคิดแบบเซนเรื่อง “จิตของผู้เริ่ม” ดันหมายถึงการหาก เรามีศรัทธาหรือความเชื่อ และความชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เราจะทุ่มเทกับสิ่งนั้นอย่างเต็มกำลังเพื่อให้สิ่งนั้น ประสบผลสำเร็จ และการนำหลักการของเซนมาปฏิบัติจริง โดยปราศจากอคติ การคาดหวัง การตัดสิน ความลำเอียง และเขายังระลึกกับตนเองเสมอว่า ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของชีวิต และตลอดชีวิตที่ผ่านมา เขา จะถามตัวเองทุกครั้งในกระจกว่าทุกเช้าว่าถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายในชีวิตของเขา เขาจะยังคงทำสิ่งที่กำลังจะ ทำในวันนี้หรือไม่ ทำให้ สิ่งต่างๆที่เป็นของภายนอก เช่น ความคาดหวัง ความขี้โมโห ความล้มเหลว ก็จะ อันตรธานหายไปสิ้น เหลือเพียงแต่สิ่งที่สำคัญจริงๆเท่านั้น

เซน เป็นพุทธศาสนาที่สอนไม่ให้ยึดติดแบบยึดมั่นถือมั่น โดยมีกาลามสูตรเป็นบทหลัก รวมไปถึง วิธีการปฏิบัติธรรมจนสามารถหอบพาจิตใจให้พบความสงบบริสุทธิ์ นั่นคือ จิตเดิมแท้ ที่มีความเป็นประภัสสร และเซนตามแนวทางของพุทธศาสนาของญี่ปุ่น ยังให้ปฏิบัติจิต อย่างเข้มข้นในเรื่องของการมีสติกับความตาย (มรณานุสติ) สตีฟ จอบส์ เป็นผู้ที่ชื่นชอบในการปฏิบัติธรรมตามแบบสายพระพุทธศาสนา เขาได้นำเอา หลักของพุทธศาสนา มาพัฒนางานของเขาในด้านต่างๆอย่างเห็น ได้ชัด รวมไปถึงเรื่องของการทำการตลาด ด้วย

บรรณานุกรม

จางจ่านเฟิง, กวนเยี่ยวหมิง. (มปป). **การ์ตูนเซน ปลุกดวงจิตให้รู้แจ้ง**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : นานมี.

เจย์ เอเลียต, วิลเลียม แอล. ไชมอน. (2554). **วิถีแห่งสติฟ จอบส์**. พิมพ์ครั้งที่9. นนทบุรี : awakebooks.

ทศ คณนาพร, ภัทรธิดา ชัยเพชร. (2554). **แรงบันดาลใจที่มหาวิทยาลัยไม่มีสอน สติฟ จอบส์**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : แอปเปิ้ลบุ๊ก.

ดิช นัท ฮันท์. (2519). **กูญแจเซน**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : ศิกษิตสยาม.

ฉนวนท์ นิลพงศ์ธร. (2555). **ธรรมะวิถีเซน ของ สติฟ จอบส์**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : แสงดาว.

พลพาดา. (2554). **Steve Jobs อัศจรรย์ะบุรุษ**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : อนิเมทกรุ๊ป.

ละเอียด ศิลาน้อย. (2530). **อยู่อย่างเซน**. พิมพ์ครั้งที่8. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.

วอลเตอร์ ไอแซคสัน. (2554). **สติฟ จอบส์**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : เนชั่นบุ๊กส์

อนุพล รักษ์สกุล. (2546). **เซน บอกว่า**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : ไพลิน.